

STICK DOG

WIL EEN HOTDOG

Tom Watson

vertaling Maren Mostert

HarperCollins

Opgedragen aan Elizabeth

(YLITMDALCUTIFIN)

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC®
om verantwoord bosbeheer te waarborgen.
Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green.

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2013 Tom Watson
Oorspronkelijke titel: *Stick Dog Wants a Hot Dog*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2021 HarperCollins Holland
Vertaling: Maren Mostert
Illustraties: Ethan Long
Typografie: Tom Starace
Omslagontwerp: Tom Starace
Bewerking: Pinta Grafische Producties
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: Tesinska Tiskarna, Lithuania

ISBN 978 94 027 0506 5
ISBN 978 94 027 5952 5 (e-book)
NUR 282
Eerste druk april 2021

Originele uitgave verschenen bij HarperCollins Publishers LLC, New York, U.S.A.
Deze uitgave is uitgegeven in samenwerking met HarperCollins Publishers LLC.
HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van
het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het
United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie,
internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken
en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver.
Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk 1 Eerst even wat duidelijkheid 7

Hoofdstuk 2 Blaf! Schud je vit. Rammel

(van de honger). 16

Hoofdstuk 3 Wat is een frankfurter

nou weer? 30

Hoofdstuk 4 Stick Dog is géén

helikopterpiloot 60

Hoofdstuk 5 Karen is verdwenen 109

Hoofdstuk 6 Een ezel? 121

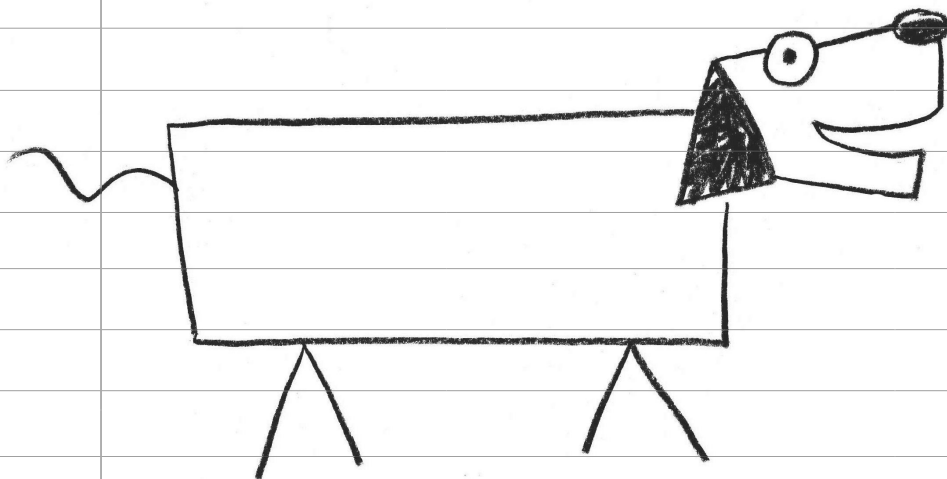
Hoofdstuk 7 Iemand zoekt een liefde 137

Hoofdstuk 8 Stuntelige valpartij 161

Hoofdstuk 9 Levende toren 189

Hoofdstuk 1

EERST EVEN WAT DUIDELIJKHEID

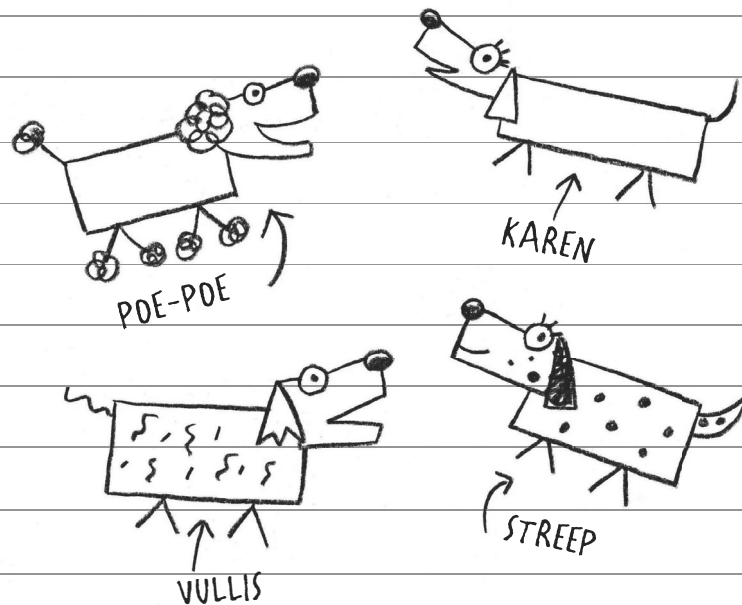

Dit is Stick Dog.

Ik ga je niet uitgebreid uitleggen hoe Stick Dog aan zijn naam komt, oké? Die slaat namelijk niet echt op hem, maar op mij. Als mensen niet zo heel goed kunnen tekenen, maken ze meestal van die simpele stokpoppetjes. Dat doe ik dus ook, maar dan met honden, omdat ik niet zo'n tekentalent ben.

En vanwege die rechte lijntjes heet hij Stick Dog.

Hij heeft vier goede vrienden, die je waarschijnlijk al in deel één hebt leren kennen. Ze heten Vullis, Poe-Poe, Streep en Karen.

Ik zal je eerst wat meer over Stick Dogs vier beste vrienden vertellen.

Karen is een teckel die gek is op chips en een tijdje achter in een hip Frans-Aziatisch restaurant woonde.

Vullis is een bastaard – of een vuilnisbakkie, zoals ik het ook wel noem. Hij woonde ooit ver weg, bij Gary, een postbode. Soms neemt hij de gekste dingen mee in zijn vacht, maar die raakt hij meestal ook weer kwijt.

Poe-Poe is een poedel. Zijn naam heeft niks te maken met wat je op de wc doet, als je snapt wat ik bedoel. Hij heeft een gruwelijke hekel aan eekhoorns. Hij háát ze. Maar echt hè!

Dan is er een dalmatiër, die heet Streep. Lang geleden was ze een waakhond in het winkelcentrum bij snelweg 16. Na een dramatisch Nacho Cheese Grande-incident raakte ze haar baan helaas kwijt. Daar praat ze liever niet over.

Ze zijn alle vijf zwerfhonden.

Maar zielig zijn ze niet, want ze hebben elkaar.

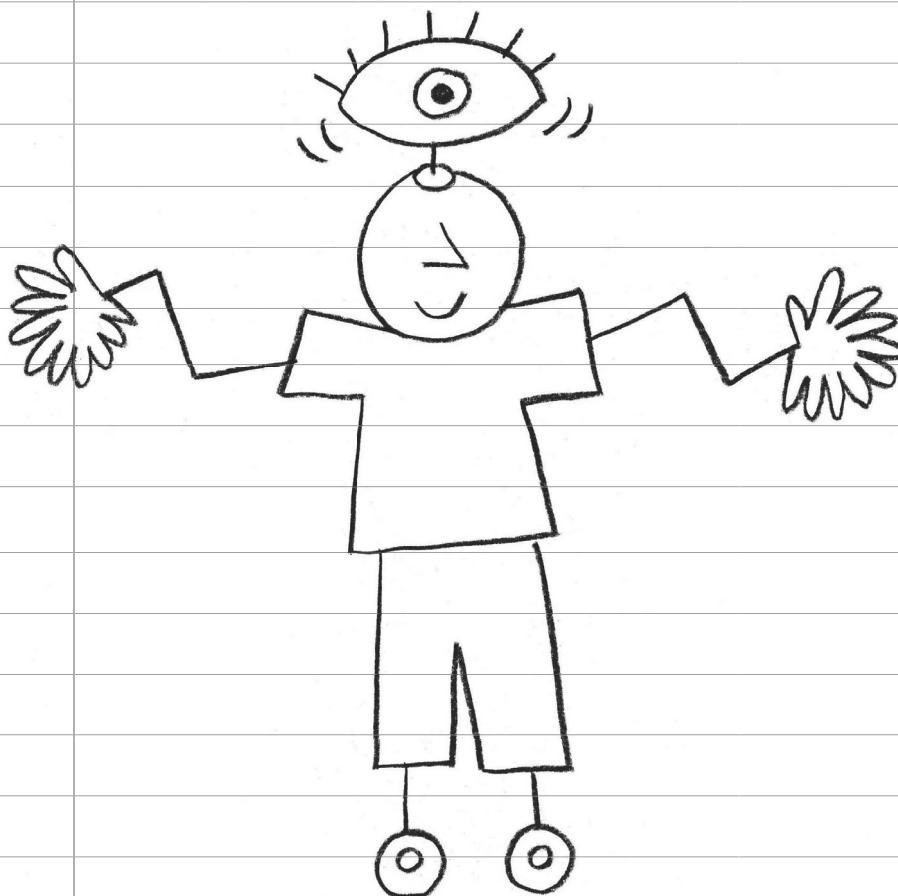
Goed, je weet nu dat ik niet al te best kan tekenen
en dat Stick Dog vrienden heeft met rare namen.

Dan is er nog iets wat je uit deel één moet weten:
eten is het belangrijkste in Stick Dogs leven. Hij is
altijd op zoek naar iets lekkers.

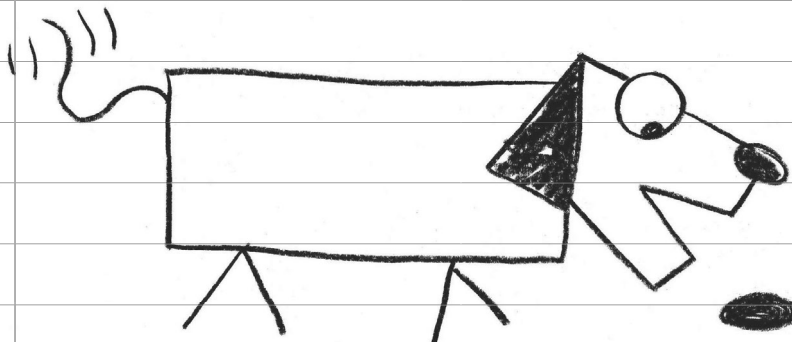
Mensen vertrouwt hij niet echt. Hij vindt ze er maar
vreemd uitzien. Als je erbij stilstaat, is dat ook wel
zo. Want waarom hebben ze benen, om maar iets
te noemen? In plaats van voeten zouden wielmpjes
veel handiger zijn, lijkt me. En hoezo tien vingers?

Waarom geen twintig of zo? En twee ellebogen aan
elke arm zou ook veel beter zijn, toch? Dan zou
je langere armen hebben en meer dingen kunnen
pakken.

En hallo zeg, waarom twee ogen? Eén groot oog
boven op je hoofd waarmee je in het rond kunt
kijken, wat dacht je daarvan? Dat zou pas gaaf zijn! En
dan hun oren... laten we het daar maar helemaal niet
over hebben.

Dus Stick Dog vindt mensen maar niks omdat ze er zo bizar uitzien. En er is nog een andere reden: ze houden altijd het lekkerste eten voor zichzelf. Het zijn egoïstische, gluiperige veelvraten met alleen een miezerig stukje vacht boven op hun kop, gemene beesten die nergens goed voor zijn. Maar op een dag was er een gezin in het Picasso Park dat de honden wél wat te eten gaf (of eigenlijk moesten ze er heel wat voor doen om iets lekkers te krijgen: ze hadden een geweldig plan bedacht om hamburgers van de barbecue te jatten, dat net iets anders uitpakte dan ze dachten). Deze mensen waren wel oké, ze gaven de honden hamburgers... maar dat was heel uitzonderlijk. Deel één ging over dit avontuur.

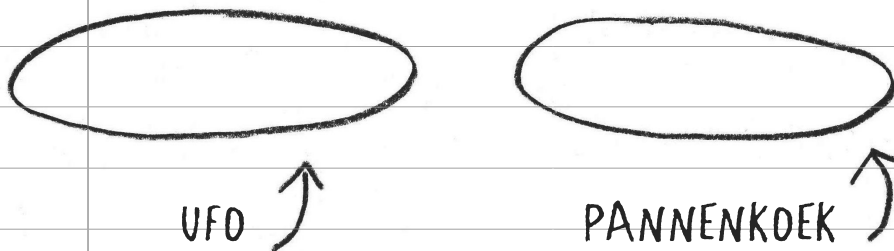
Nog even de belangrijkste dingen op een rijtje: ik kan niet supergoed tekenen, Stick Dogs vrienden hebben gekke namen, lekker eten betekent alles voor hem en mensen vertrouwt hij niet. Weet je nu genoeg?

Mooi, dan kunnen we met het verhaal beginnen.

O, wacht, nog één ding: ik kan er zelf prima mee leven dat mijn tekeningen niet zo geweldig zijn, ik heb me er allang bij neergelegd. Maar het zou fijn zijn als jij dat ook doet. Met andere woorden, beloof me dat je me niet gaat onderbreken om commentaar te geven op mijn tekeningen, goed?

Eén voorbeeldje. Als ik beschrijf hoe een ufo pal voor Stick Dogs neus op aarde landt, zeg dan alsjeblieft geen dingen als:

'Sorry hoor, maar die ufo lijkt meer op de
pannenkoek die ik als ontbijt at dan op een
ruimteschip vol buitenaardse wezens.'

Zullen we dat afspreken? Dat we daar geen gedoe
over krijgen?

En dan nog iets. Het is handig om te weten dat ik
snel ben afgeleid en af en toe afdwaal van het verhaal.

Soms met een ander verhaaltje tussendoor, of ook
weleens met uitleg over het een of ander. Zo ben
ik nou eenmaal, daar kan ik niks aan doen. Dus een
beetje geduld als ik ergens anders over begin. Deal?

Goed.

Oké, dan kunnen we nu echt beginnen.

